

Bryssel den 18.11.2015
COM(2015) 574 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Bedömning av medlemsstaternas framsteg mot de nationella energieffektivitetsmålen för 2020 och mot genomförande av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet i enlighet med artikel 24.3 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

{SWD(2015) 245 final}

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	3
2. Framsteg mot EU:s energieffektivitetsmål för 2020	3
3. Nationella mål	4
4. Tendenser inom energianvändningen och en bedömning av nationella åtgärder per sektor	5
4.1. Industrin	5
4.2. Hushåll	6
4.3. Tjänstesektorn	8
4.4. Offentlig sektor	8
4.5. Transportsektorn	9
4.6. Elproduktionssektorn	10
4.7. Införlivandet av direktivet om energieffektivitet	12
4.8. Finansiering	12
4.9. Slutliga energibesparingar 2016 som föreskrivs i direktiv 2006/32/EG om energitjänster ..	14
5. SLUTSATS	14
Bilaga I	17
Bilaga II	17

1. INLEDNING

Strategin för en energiunion¹ kräver en grundläggande omprövning av energieffektiviteten, att den betraktas som en energikälla i egen rätt, motsvarande värdet på den energi som sparats in. Genom att fokusera på energieffektivitet som ett sätt att dämpa energiefterfrågan uppnås målsättningarna försörjningstrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet och leder till kostnadsbesparingar för konsumenter och industri.

I strategin för en energiunion fastställdes energieffektivitetsmålet på 20 % till 2020. Detta innebär mindre än 1 086 miljoner ton oljeekvivalenter (Mtoe) i slutlig energianvändning eller mindre än 1 483 Mtoe i primärenergianvändning. Detta utgör grunden för att gå vidare mot en minskning på minst 27 % till 2030 som ska ses över 2020, med sikte på 30 %.

År 2014 fastslog kommissionen i sitt meddelande om energieffektivitet (COM(2014) 520 final) att EU skulle uppnå energibesparingar på runt 18–19 % år 2020. Sedan dess har medlemsstaterna förbättrat sina insatser för att genomföra EU:s lagstiftning om energieffektivitet och fastställt mer ambitiösa energieffektivitetsmål (vilka nu uppgår till 17,6 % primärenergibesparingar år 2020; förra året uppgick målen endast till 16,4 %). Mot denna bakgrund är kommissionen fortfarande optimistisk till att målet på 20 % kommer att uppnås under förutsättning att befintlig EU-lagstiftning genomförs fullt ut, medlemsstaterna höjer sin ambitionsnivå och investeringsvillkoren för energieffektivitet fortsätter att förbättras i hela Europa.

I denna rapport bedöms de framsteg som har gjorts mot detta mål samt av genomförandet av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Rapporten innehåller några rekommendationer till medlemsstaterna² och grundas på medlemsstaternas årliga rapporter och de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet. Denna rapport åtföljs av ett arbetsdokument³ med en detaljerad beskrivning av de resultatindikatorer som användes.

2. FRAMSTEG MOT EU:S ENERGIEFFEKTIVITETSMÅL FÖR 2020

Betydande framsteg har gjorts för att minska energianvändningen på EU-nivå. Sammantaget minskade den slutliga energianvändningen med 7 % mellan 2005 och 2013. Primärenergianvändningen minskade med 8 % under samma period och preliminära uppskattningar visar på en fortsatt nedåtgående trend till 1 516 Mtoe år 2014.⁴

Den slutliga energianvändningen⁵ i EU:s 28 medlemsstater (EU-28) minskade från 1 186 Mtoe år 2005 till 1 102 Mtoe år 2012, men ökade till 1 105 Mtoe år 2013. Ökningen år 2013 berodde huvudsakligen på ökningarna i Belgien, Republiken Tjeckien, Tyskland, Irland, Frankrike, Ungern, Nederländerna, Österrike, Slovakien och Förenade kungariket.⁶

- ✓ **Energianvändningen inom industrin** minskade i absoluta tal från 327 Mtoe år 2005 till 275 Mtoe år 2012 (16 %). Sammantaget har den ekonomiska krisen, resultat av omstruktureringar inom de europeiska ekonomierna och energieffektivitetsåtgärder i

¹ COM(2015) 80 final.

² I enlighet med artikel 24.3 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

³ SWD (2015) 245 final.

⁴ Se Europeiska miljöbyrån (2015): *Trends and projections in Europe 2015* (<http://www.eea.europa.eu>).

⁵ Den slutliga energianvändningen utgörs av den energi som levereras till industrin, transporter, hushåll, tjänster och jordbruk med undantag för leveranser till energiomvandlingssektorn och energiindustrierna själva.

⁶ Enligt bilaga XIV till direktivet om energieffektivitet måste medlemsstaterna analysera orsakerna till en ökning av energianvändningen i varje sektor i sina årliga rapporter, t.ex. ekonomisk tillväxt, väder. Alla medlemsstater har dock inte tillhandahållit information om detta.

hög grad bidragit till denna nedåtgående trend. Inom industrin ökade energianvändningen dock till 277 Mtoe år 2013. Detta berodde på en ökning inom flera industriella delsektorer, där den största utgjordes av en ökning på 6 % inom mineralutvinningssektorn.

- ✓ Inom **hushållssektorn** minskade den slutliga energianvändningen med 3 % år 2013 jämfört med år 2005.
- ✓ Inom **tjänstesektorn** ökade den slutliga energianvändningen med 6 % från 2005 till 2013, men mervärdet inom sektorn ökade med 11 % under samma period vilket ledde till en förbättrad energiintensitet.
- ✓ Den slutliga energianvändningen inom **transportsektorn** minskade med 6 % under perioden. År 2013 stod transportsektorn för den största andelen av den slutliga energianvändningen (32 %). Den följdes av hushållssektorn med 27 %, industrin med 25 % och tjänstesektorn med 14 %. Övriga sektorer står för återstående 2 %.

Primärenergianvändningen⁷ inom EU-28 minskade från 1 709 Mtoe år 2005 till 1 567 Mtoe år 2013. Preliminära uppskattningar visar att primärenergianvändningen fortsätter att minska år 2014 till 1 516 Mtoe⁸. Primärenergianvändningen ökade dock i Belgien, Danmark, Tyskland, Estland, Frankrike, Polen, Portugal och Slovakien år 2013 jämfört med år 2012.

- ✓ Sammantaget berodde minskningen av primärenergianvändningen inom EU-28 från 2005 till 2013 huvudsakligen på en minskning av slutlig energianvändning. Den påverkades även av strukturella förändringar inom elproduktionssektorn mot mer förnybar elektricitet. Energianvändningen inom energisektorn minskade med 13 % och förluster vid distributionen minskade med 8 % under denna period.
- ✓ Den värme som producerades i kraftvärmeverk inom EU-28 minskade med 9 % från 46 Mtoe år 2005 till 42 Mtoe år 2013.

3. NATIONELLA MÅL

År 2013 fastställde medlemsstaterna nationella vägledande mål för energieffektivitet.⁹ Sedan dess har Österrike, Bulgarien, Kroatien, Cypern, Grekland, Ungern, Italien, Slovakien och Spanien fastställt mer ambitiösa mål för **slutlig** energianvändning i 2014 års nationella handlingsplaner för energieffektivitet, med fokus på en större minskning av efterfrågan inom hushålls-, tjänste-, industri- och transportsektorerna. Endast Malta och Polen har anmält mål för slutlig energianvändning med en lägre ambitionsnivå till kommissionen. Syftet med energieffektivitet är att frikoppla energianvändningen från den ekonomiska tillväxten genom effektivitetsvinster. I detta sammanhang är nivån på de vägledande mål som Kroatien, Cypern, Finland, Grekland, Italien, Portugal och Rumänien har fastställt inte tillräckligt ambitiösa, eftersom den slutliga energianvändningen förutspås bli högre än den prognostiserade BNP-utvecklingen från 2014 till 2020.¹⁰

Cypern, Frankrike, Grekland, Ungern, Irland, Malta, Spanien och Sverige har fastställt mer ambitiösa vägledande mål för **primärenergianvändningen** i 2014 års nationella handlingsplaner för energieffektivitet jämfört med de ursprungliga målen. Särskilt Österrike, Belgien, Frankrike, Tyskland, Malta, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket har satt ambitiösa mål mot bakgrund av den förväntade BNP-tillväxten 2014–2020. Bulgarien,

⁷ Utöver slutlig energianvändning omfattar primärenergianvändning även förluster från framställning och omvandling, användning i energiomvandlingssektorn och nätförluster.

⁸ Se Europeiska miljöbyrå (2015): *Trends and projections in Europe 2015* (<http://www.eea.europa.eu>).

⁹ I artikel 3 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (nedan kallat *direktivet om energieffektivitet*).

¹⁰ En detaljerad analys återfinns i SWD(2015) 245 final.

Kroatien och Slovakien har sänkt sin ambitionsnivå. För Kroatien, Finland, Grekland och Rumänien skulle de vägledande målen för primärenergianvändningen för 2020 tillåta en ökning av primärenergianvändningen med en högre takt än deras förväntade genomsnittliga BNP-tillväxt 2014–2020.¹¹

Sammantaget har medlemsstaterna misslyckats med att fastställa tillräckligt ambitiösa nationella energieffektivitetsmål för att uppnå målet på EU-nivå på 20 %. Summan av de nationella vägledande målen uppgår till 17,6 % av primärenergibesparingarna jämfört med prognoserna för år 2020. Trots att detta är en välkommen förbättring jämfört med de första anmälda målen uppnår man fortfarande inte EU:s mål att spara 20 % av primärenergien jämfört med prognoserna för år 2020. Uppgifter om aktuella framsteg visar dock att man kan dra en mer optimistisk slutsats.

4. TENDENSER INOM ENERGIANVÄNDNINGEN OCH EN BEDÖMNING AV NATIONELLA ÅTGÄRDER PER SEKTOR

För att bedöma medlemsstaternas arbete med sina vägledande energieffektivitetsmål har kommissionen analyserat de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet, de årliga rapporterna och de indikatorer som beskrivs i mer detalj i det bifogade arbetsdokumentet¹². Analysen visar att de flesta medlemsstater minskade sin primärenergianvändning och slutliga energianvändning mellan 2005 och 2013 med en takt som var högre än den minskningstakt som skulle krävas under perioden 2005 till 2020 för att de skulle uppfylla sina mål med avseende på primärenergianvändning och slutlig energianvändning senast 2020. Undantagen är Belgien, Estland, Frankrike, Tyskland, Nederländerna, Polen och Sverige (för primärenergianvändning) och Österrike, Belgien, Estland, Frankrike, Tyskland, Litauen, Malta och Slovakien (för slutlig energianvändning).¹³

Den primära energiintensiteten¹⁴ för hela ekonomin minskade i genomsnitt i alla medlemsstater mellan 2005 och 2013, utom i Estland.

4.1. Industrin

Industrins slutliga energianvändning minskade i absoluta tal från 327 Mtoe år 2005 till 277 Mtoe år 2013 (–15 %). Minskningen mellan 2008 och 2012 kan förklaras med en minskning av den industriella verksamheten och strukturella förändringar inom industrin. Emellertid

¹¹ En detaljerad analys återfinns i SWD(2015) 245 final.

¹² SWD (2015) 245 final.

¹³ Eftersom endast uppgifter från år 2013 är tillgängliga kan hänsyn inte tas till resultat av nyligen genomförda energieffektivitetsåtgärder för att uppfylla de nya kraven enligt direktivet om energieffektivitet eller resultat av åtgärder som nyligen antagits inom ekodesign, energimärkning och direktivet om byggnaders energiprestanda (2010/31/EU) vid denna jämförelse. Jämförelsen möjliggör inte heller någon slutlig bedömning av huruvida medlemsstaterna är på väg att uppnå sina vägledande energieffektivitetsmål för 2020. Detta beror på att de framtida effekterna (positiva eller negativa) av ändringar i ekonomin (t.ex. en ökning/minskning av den ekonomiska verksamheten eller ett byte från energiintensiva industrier till servicesektorn), ändrade energipriser, övergång till andra bränslen eller klimatvariationer inte kan förutses fram till år 2020. Se Europeiska miljöbyrån (2014): *Trends and projections in Europe 2014* (<http://www.eea.europa.eu/publications/trends-and-projections-in-europe-2014>) och arbetsdokument (2015) 245 final.

¹⁴ Energiintensiteten definieras som primärenergianvändningen dividerat med BNP. En analys av drivkrafter för förbättringar av energiintensiteten återfinns i *Member States' Energy Dependence: An Indicator-Based Assessment*, GD Ekonomi och finans, Occasional Papers 196, juni 2014.

bidrog förbättringar av energieffektiviteten mest till denna positiva trend med nästan tre gånger så stor effekt.¹⁵

Eftersom ekonomisk tillväxt förväntas i de flesta medlemsstater under de kommande åren krävs det fler ansträngningar för att säkerställa en frikoppling av energianvändningen från den ekonomiska tillväxten. Dessutom kan lägre priser på olja och gas minska incitamenten till investeringar i energieffektivitet inom denna sektor eftersom återbetalningsperioden blir längre.

Det föreligger väsentliga skillnader mellan energiintensiteten inom industrin i olika medlemsstater med en sjufoldig skillnad mellan den mest energiintensiva medlemsstaten, Bulgarien, och de minst energiintensiva, Danmark och Irland. De flesta medlemsstater minskade energiintensiteten inom industrin och byggsektorn från 2005 till 2013, med undantag för Grekland, Ungern, Irland och Lettland.

Det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter har varit en viktig drivkraft för investeringar i energieffektivitet inom energiintensiva industrisektorer. Dessutom stödjer de flesta medlemsstater energieffektivitet inom industrin genom ekonomiska incitament och skatteåtgärder. Frivilliga överenskommelser utgör ett annat vanligt politiskt instrument inom industrisektorn. Nio medlemsstater har ingått sådana överenskommelser med aktörer inom industrin: Belgien, Danmark, Finland, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Sverige och Storbritannien. Energibesparingar inom industrisektorn uppnås även med hjälp av marknadsbaserade instrument, t.ex. i Italien genom system med vita certifikat och i Danmark genom ett kvotpliktsystem för energibesparingar.

Införlivandet av artikel 8.4 i direktivet om energieffektivitet, enligt vilken stora företag är skyldiga att genomföra energibesiktningar från 2015 och framåt kan hjälpa industrisektorn att identifiera kostnadseffektiva energieffektivitetsåtgärder. Emellertid har runt hälften av medlemsstaterna ännu inte anmält den nationella lagstiftning som ska införliva detta krav från direktivet om energieffektivitet till kommissionen. Kommissionen har därför inlett överträdelseförfaranden mot dessa länder.

Medlemsstaterna ska även redogöra för sin politik gentemot små och medelstora företag för att undanröja marknadshinder och utnyttja eventuell återstående energieffektivitetspotential.

4.2. Hushåll

Den slutliga energianvändningen från hushållen minskade i absoluta tal från 306 Mtoe år 2005 till 296 Mtoe år 2013 (-3 %), även om den ökade något från 2012 till 2013. Den sammantagna minskningen berodde huvudsakligen på energieffektivitetsåtgärder, särskilt med koppling till energianvändning för uppvärmning.¹⁶

Mellan 2005 och 2013 minskade energianvändningen per kvadratmeter i alla medlemsstater utom i Italien där den ökade med 10 % och i Estland där den var konstant.¹⁷ Den minskade energianvändningen per kvadratmeter kan förklaras med strängare energieffektivitetsåtgärder

¹⁵ PwC/Fraunhofer ISI/TU Wien (2014): *Study evaluating the current energy efficiency policy framework in the EU and providing orientation on policy options for realising the cost-effective energy efficiency/ saving potential until 2020 and beyond*, figur 18 (https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/2014_report_2020-2030_eu_policy_framework.pdf).

¹⁶ Se Odyssee-Mure <http://www.odyssee-mure.eu/publications/efficiency-by-sector/household/household-eu.pdf>.

¹⁷ Se Odyssee-Mures databas: <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/online-indicators.html>. Ökningen i Italien berodde på en översyn av förbrukningen av biomassa under de senaste åren enligt Odyssee-Mure (2015): *Energy Efficiency Trends and Policies in Buildings*.

för byggnader, apparater och uppvärmningsmetoder, delvis på grund av det successiva genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda.

Medlemsstaterna har nyligen förberett en första långsiktig strategi för renoveringar av hela deras byggnadsbestånd, vilket krävs enligt artikel 4 i direktivet om energieffektivitet.¹⁸ Fastän viss information saknades i vissa strategier, till exempel för andra byggnader än bostadshus, investeringskostnader och finansieringskällor, förväntas kvaliteten på de långsiktiga strategierna för renoveringar förbättras vid nästa uppdatering som ska läggas fram år 2017.

För att förbättra kvaliteten på renoveringar krävs det att installatörer och hantverkare erhåller utbildning och deras kompetens måste utökas med avseende på nya och mer effektiva tekniker som kan ersätta befintlig utrustning och processer inom byggande och renovering. Genomförandet av nationella färdplaner för kvalifikationer och utbildning under projektet EU BUILD UP Skills har redan startat i 21 medlemsstater 2013 och 2014.¹⁹ Dessutom har andra nationella utbildningsåtgärder beskrivits i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet, men ytterligare riktade åtgärder behövs inom detta område.

Energieffektivitet inom hushållssektorn gynnas genom en lång rad politiska åtgärder, såsom lagstiftningsåtgärder och ekonomiska/skatteåtgärder samt informations- och upplysningsåtgärder, frivilliga överenskommelser, investeringar i infrastruktur (uppsättning av smarta mätsystem), marknadsbaserad instrument med mera. Lagstiftningsåtgärder hör främst samman med genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda, inbegripet minimikrav på energiprestanda och certifikat för nya och befintliga byggnader och inspektioner av värmepannor och luftkonditioneringssystem och ekodesigndirektivet, inbegripet normer för energieffektivitet för apparater och utrustning.

Finansiella och skattemässiga åtgärder som stödjer förbättringar av energieffektiviteten omfattar bidrag och subventioner. Några medlemsstater (Frankrike, Tyskland, Grekland, Nederländerna och Portugal) erbjuder låneprogram. Skattelättnader för uppgraderingar av hushållens energieffektivitet rapporteras från Danmark, Finland, Frankrike, Tyskland, Grekland, Italien, Nederländerna och Portugal. Sex medlemsstater (Österrike, Danmark, Estland, Tyskland, Nederländerna och Sverige) har infört energiskatter som har i syfte att förändra beteenden och investeringar i energieffektivitet. Smarta mätsystem har satts upp för hushållskunder i Österrike, Cypern, Danmark, Finland, Frankrike, Grekland, Irland, Lettland, Malta och Förenade kungariket.

Kvotpliktsystem för energieffektivitet är till övervägande del inriktade på hushållssektorn för att uppnå de årliga energibesparingarna i slutanvändningsledet på 1,5 % i enlighet med artikel 7 i direktivet om energieffektivitet. Totalt sett har 16 länder antagit eller planerar att anta ett kvotpliktsystem för energieffektivitet. De flesta medlemsstater har valt att tillämpa de tillåtna undantagen för att uppnå den högsta tillåtna minskningen på 25 % (utom Danmark, Portugal och Sverige).²⁰ Detta minskar de energibesparingar som kommer att uppnås till år 2020. Kommissionen fastställer även ett bristfälligt genomförande av denna artikel i några länder, eftersom många medlemsstater förlitar sig på tidigare åtgärder, genomförandet av de anmälda åtgärderna är försenat, förväntade besparingar har överskattats eller överlappande effekter av

¹⁸ Medlemsstaternas långsiktiga strategier för renoveringar offentliggörs under <http://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency-directive/buildings-under-eed>.

¹⁹ Se www.buildupskills.eu.

²⁰ Enligt direktivet om energieffektivitet medges vissa undantag för att minska de årliga energibesparingarna i slutanvändningsledet på 1,5 % som krävs, att utesluta den energi som används i vissa industriella verksamheter som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG från beräkningen av referensscenariot, att räkna besparingar från tidigare åtgärder eller besparingar inom energiomvandlings-, distributions- och överföringssektorerna enligt artikel 7.2 i direktivet om energieffektivitet.

olika policyområden inte har beaktats på ett korrekt sätt. Därför kommer kommissionen att nära följa det vidare genomförandet av denna artikel.

Det krävs att medlemsstaterna informerar konsumenterna bättre om energieffektiva alternativ och ytterligare förbättrar investeringsvillkoren för privata konsumenter för att öka den för närvarande mycket låga andelen renoveringar inom det befintliga byggnadsbeståndet i Europa. Styrda åtgärder krävs i denna sektor eftersom hushållen inte reagerar i samma utsträckning på ökade energipriser som t.ex. energiintensiva industrier. Det krävs dessutom mer riktade åtgärder för sårbara konsumenter för att hantera energifattigdom på ett effektivt sätt och för att förbättra levnadsstandarden, till exempel skulle det vara gynnsamt med åtgärder som räntefria lån och hanteringen av intressekonflikter mellan hyresgäster och hyresvärdar.

4.3. Tjänstesektorn

Den slutliga energianvändningen inom tjänstesektorn ökade i absoluta tal från 144 Mtoe år 2005 till 153 Mtoe år 2013 (6 %). Dock ökade energianvändningen långsammare än mervärdet under samma period (11 %). Sammantaget minskade energiintensiteten inom EU:s tjänstesektor (normaliserad genom graddagar för uppvärmning) med 4 % mellan 2005 och 2013, framför allt i Österrike (20 %), Ungern (26 %), Irland (37 %) och Portugal (21 %), vilket är en mycket positiv trend. Dock ökade energiintensiteten i Bulgarien, Kroatien, Finland, Grekland, Italien, Luxemburg och Spanien år 2013 jämfört med 2005 års nivå.

De flesta lagstiftningsåtgärder som tillämpats inom hushållssektorn är även tillämpliga inom tjänstesektorn.

Eftersom tjänstesektorn förväntas växa krävs det att medlemsstaterna bemöter dess problem med lämpliga åtgärder för att den positiva trenden med minskande energiintensitet ska fortsätta inom hela EU.

4.4. Offentlig sektor

Enligt artikel 5.1 i direktivet om energieffektivitet måste medlemsstaterna renovera 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och kylda byggnader som utnyttjas av dess statliga myndigheter eller uppnår motsvarande besparingar varje år. 18 medlemsstater kommer att genomföra kraven i artikel 5 genom alternativa åtgärder (såsom åtgärder som skapar incitament för användarna att ändra sitt beteende). Övriga medlemsstater har valt standardmetoden att renovera 3 % av den totala golvytan. Medlemsstaterna måste i sina årliga rapporter rapportera den totala golvytan från byggnader som inte uppfyller kraven i artikel 5.1 i direktivet om energieffektivitet och den renoverade golvytan eller de energibesparingar som uppnåtts enligt artikel 5.1 och 5.6 i nämnda direktiv under föregående år. De flesta medlemsstater lämnade vissa upplysningar i detta hänseende i sina årliga rapporter 2015. Grekland, Frankrike, Ungern, Nederländerna och Slovenien lämnade inte några upplysningar i detta avseende.²¹ Uppgifter om den totala golvytan från byggnader som inte uppfyller kraven på energiprestanda i artikel 5 tillhandahölls i de flesta fall, men uppgifter om besparingar genom renoveringarna (eller de alternativa åtgärderna) av byggnader som ägs av statliga myndigheter, som är obligatoriska från och med den 1 januari 2014, saknades eller var oklara i de flesta av de årliga rapporterna. Det är därför ännu inte möjligt att bedöma om medlemsstaterna har uppfyllt sina skyldigheter år 2014 i enlighet med artikel 5 i direktivet om energieffektivitet men kommissionen kommer att följa det korrekta genomförandet.

²¹ Se <http://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficiency-directive/national-energy-efficiency-action-plans>.

Enligt artikel 6 i direktivet om energieffektivitet ska medlemsstaterna se till att statliga myndigheter endast köper produkter, tjänster och byggnader med hög energieffektivitetsprestanda. Samtliga medlemsstater har presenterat åtgärder som krävs för att garantera att så sker, men åtgärder för att uppmuntra andra offentliga organ att göra samma sak saknades i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet från Belgien, Italien och Spanien. Kommissionen har inlett en studie för att bedöma bestämmelsens effektivitet. Preliminära resultat visar att alla upphandlingsagenter inte helt förstår kraven på energieffektivitet vid offentlig upphandling och att införlivandet av kraven i artikel 6 i direktivet om energieffektivitet inte har slutförts i vissa länder än. Enligt medlemsstaterna föreligger det även andra hinder. Myndigheterna saknar kompetens och praktiska kunskaper om energieffektiv offentlig upphandling, man saknar tydliga riktlinjer och praktiska instrument och kriterierna för bedömning av offentlig upphandling är otydliga. Kommissionen kommer därför att försöka hitta bättre sätt att bistå medlemsstaterna vid genomförandet av denna bestämmelse.

4.5. Transportsektorn

Den slutliga energianvändningen inom transportsektorn²² i EU-28 minskade från 370 Mtoe år 2005 till 349 Mtoe år 2013 (–6 %). Detta återspeglar en ökning på 4 % under 2005–2007 men en snabb minskning sedan dess (–9 % för 2007–2013).

Ungefär 40 % av minskningen 2007–2013 uppskattas bero på den ekonomiska krisen, med en stabilisering av passagerartrafik och en minskning av godstrafik. Återstående 60 % beror främst på förbättringar av energieffektiviteten hos personbilar som drivs enligt striktare koldioxidnormer och en riktad transportpolitik i medlemsstaterna (vilket även i vissa fall anmälades som transportåtgärder enligt artikel 7 i direktivet om energieffektivitet för att minska den slutliga energianvändningen).²³

Den största minskningen av den slutliga energianvändningen inom transportsektorn registrerades i Grekland, Irland och Spanien under perioden 2005–2013. Användningen ökade något i Kroatien, Finland och Tyskland och en betydande ökning registrerades i Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.²⁴

År 2013 ökade andelen kollektiva persontransport i hälften av medlemsstaterna: Österrike, Belgien, Kroatien, Republiken Tjeckien, Finland, Grekland, Ungern, Luxemburg, Nederländerna, Förenade kungariket, Portugal, Slovenien, Spanien och Sverige. I återstående medlemsstater ökade andelen personbilar.²⁵ Vad gäller godstransporter ökade andelen transporter på järnväg och inre vattenvägar under 2013 jämfört med nivån år 2005 i Österrike, Belgien, Danmark, Finland, Tyskland, Italien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Sverige och Förenade kungariket.

²² Med undantag för transport via pipeline.

²³ Odyssee-Mure (2015): *Trends and policies for energy savings and emissions in transport* (finns på: <http://www.odyssee-mure.eu/publications/br/energy-efficiency-in-transport.html>).

²⁴ De flesta av ökningarna härstammade från vägtransporter. Jämförelserna mellan medlemsstater måste göras med försiktighet, eftersom slutlig energianvändning grundas på det bränsle som säljs och inte på det bränsle som används inom ett lands territorium. Därför kan andra faktorer än energieffektivitet spela in, t.ex. i vilken utsträckning en viss medlemsstat utgör ett transitland för vägtransporter eller en navflygplats. Någon officiell statistik (t.ex. om uppdelningen av slutlig energi mellan passagerar- och godstransport) som kan tillhandahålla meningsfulla indikatorer för energiintensitet finns inte tillgänglig i detta skede, men tillgång till uppgifter ska undersökas ytterligare i framtiden.

²⁵ Inga uppgifter var tillgängliga för Cypern och Malta.

Medlemsstaterna stödjer effektivitet både inom privat och offentlig transport genom förbättring av fordonens effektivitet och minskade koldioxidutsläpp i enlighet med EU:s standarder för koldioxid, en övergång till mer miljövänliga transportsätt (t.ex. järnväg eller andra kollektiva transportmedel) och genom konsumentinformation och konsumentbeteende.

Vad gäller allmänna transportmedel har Bulgarien, Republiken Tjeckien, Danmark, Frankrike, Italien, Lettland, Portugal, Sverige och Förenade kungariket rapporterat riktade åtgärder för järnvägstransport i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet. Energieffektivitetskrav för taxibilar har fastställts i Danmark. En utbyggnad av tunnelbanetransport har rapporterats från Bulgarien, Republiken Tjeckien, Danmark, Grekland och Italien. Främjandet av en trafikomställning och uppmuntrande av användningen av kollektivtrafik eller cykel- och gångtrafik har nämnts av Belgien, Irland och Portugal. Åtgärder för privata transporter innefattar förbättringar i fordonsparkens effektivitet, åtgärder som främjar användningen av bilar som drivs med el eller vätgas eller mer bränslesnåla bilar, utveckling av cykelvägar osv. Ekonomiska incitament för att köpa energieffektiva fordon tillhandahålls i Kroatien, Luxemburg och Spanien (för elbilar) och i Nederländerna, medan Danmark erbjuder skatteincitament för ägare till el- eller vätedrivna bilar och ägare som byter till fordon som förbrukar mindre bränsle. Åtgärder som uppmuntrat till ett ändrat beteende nämna även för Finland, Nederländerna (utbildning av förare) och Förenade kungariket. I Frankrike planeras godstrafikens övergång till mer energivänliga transportsätt som järnväg, sjötransport och transport på inre vattenvägar.

4.6. Elproduktionssektorn

Minskningen av primärenergianvändningen under de senaste åren berodde på en minskning av den slutliga energianvändningen, genomförandet av det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter och strukturella förändringar inom elproduktionssektorn. I synnerhet har strukturella förändringar från värmeverk till mer förnybara energikällor ägt rum under de senaste åren.

Nyckeln till att förverkliga energieffektivitetsmålen för 2020 är effektivitet inom elproduktionssektorn. Energieffektivitet inom elproduktionssektorn bidrar i stor utsträckning till försörjningstrygghet och minskad användning av fossila bränslen. Utöver det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter kan en riktad energieffektivitetspolitik öka energieffektiviteten inom denna sektor, t.ex. genom ökningen av den andel värme och el som produceras med högeffektiva kraftvärmeverk, fjärrvärme och fjärrkyla samt förnybar energi.

Medlemsstaterna har ökat sina insatser när det gäller förnybar energi under de senaste åren. År 2013 uppgick den sammanlagda andelen förnybar energi inom EU till 15 % och uppskattningen för år 2014 pekar på en andel på 15,3 %, vilket bidrar till en minskning av primärenergianvändningen, eftersom de flesta förnybara energikällor har en omvandlingseffektivitet på 100 %.²⁶

Enligt artikel 24.6 i direktivet om energieffektivitet måste medlemsstaterna lämna information om värme och el som produceras genom värmeverk och särskilt genom kraftvärmeverk. För EU-28 minskade den värme som producerades från kraftvärmeverk med 9 % från 46 Mtoe år 2005 till 42 Mtoe år 2013. Mot bakgrund av effektivitetsvinsterna och bidraget till den industriella produktiviteten krävs det ytterligare ansträngningar från medlemsstaterna för att, i synnerhet, öka andelen av högeffektiva kraftvärmeverk.

²⁶ Se *Lägesrapport om förnybar energi* COM(2015) 293 final.

I artikel 14 i direktivet om energieffektivitet fastställs en ram för att få fram investeringar i effektiv fjärrvärme och fjärrkyla. En positiv tendens kan observeras i nio medlemsstater där omvandlingsresultatet från fjärrvärmeverk i genomsnitt ökade mellan 2005 och 2013. Emellertid kan en minskande tendens observeras i de återstående 12 medlemsstaterna när det gäller fjärrvärme.²⁷ För att till fullo utnyttja potential för energieffektivitet inom elproduktionssektorn krävs det således att artikel 14 genomförs fullt ut och den heltäckande bedömning som medlemsstaterna är skyldiga att genomföra till slutet av år 2015 (analysera sin potential för att använda högeffektiv kraftvärme och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla) är av stor betydelse.

²⁷ Det finns inga tillgängliga uppgifter från Cypern, Grekland, Irland, Italien, Malta, Portugal och Spanien.

- Några medlemsstater har integrerat sina ambitiösa energieffektivitetsmål i omfattande långsiktiga strategier såsom den tyska *National Action Plan on Energy Efficiency (NAPE)* eller den nyligen antagna lagen om *transition énergétique* in Frankrike.
- *National Fund for Environmental Protection* som skapats i Polen stödjer framgångsrikt många energieffektiva projekt inom olika sektorer och innefattar utbildningsaspekter och ett deltagande från lokala och regionala myndigheter vilket bidrar till att skapa ett brett stöd för energieffektivitet på samtliga nivåer.
- Rumänien har genomfört programmet *Improving Energy Efficiency in Low-Income Households and Communities* under de senaste åren för att hantera energifattigdom på ett effektivt sätt. Detta har hjälpt ungefär 160 000 människor i Rumänien att bo i mer energieffektiva hyreshus med lägre värmeräkningar. Ett liknande program som kallas *Better Energy Warmer Homes* har upprättats på Irland.
- Många medlemsstater har genomfört framgångsrika strategier för att särskilt minska sin primärenergianvändning. Malta har förbättrat sina elanläggningar och investerar i nya effektiva elproduktionsenheter. Genom sin uppvärmningsstrategi stödjer den brittiska regeringen införandet av ny fjärrvärme i städer där det för närvarande inte finns och Italien, Belgien och Tyskland har utvecklat breda stödsystem för högeffektiva kraftvärmeverk.
- Belgien, Danmark, Finland, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Sverige och Förenade kungariket har redan infört frivilliga energieffektivitetsavtal för att minska energianvändningen och öka konkurrensen inom industrin. Österrike har infört ett framgångsrikt *Green Building Cluster* för att öka företagets produktivitet, konkurrens och innovation inom byggsektorn i Niederösterreich. I Sverige t.ex. kan företag erhålla en befrielse från energiskatt på el i fem år om de deltar i det frivilliga systemet. Det innebär att de måste genomföra en energibesiktning, anta ett energiförvaltningssystem och genomföra de åtgärder som identifierats vid besiktningen med en återbetalningsperiod på minde än tre år.
- Bulgarien, Republiken Tjeckien, Danmark, Frankrike, Italien, Lettland, Portugal, Sverige och Förenade kungariket har t.ex. redan rapporterat åtgärder som är riktade mot järnvägstransport genom förbättringar av järnvägsinfrastrukturen, elektrifiering av järnvägar och en ökad användning av järnvägssystem för passagerartrafik.

4.7. Införlivandet av direktivet om energieffektivitet

Införlivandet av direktivet om energieffektivitet i den nationella lagstiftningen är fortfarande inte avslutad i många medlemsstater. Detta hindrar några av dem från att uppnå sina vägledande nationella mål för 2020, hindrar marknader för energieffektivitet att utvecklas i rätt riktning och hindrar konsumenter och marknadsaktörer från att utnyttja alla fördelar med energieffektivitet. Ett fullständigt och korrekt genomförande av den befintliga rättsliga ramen för energieffektivitet är nyckeln till att uppnå EU-28:s energi- och klimatmål för 2020. I detta syfte har kommissionen inlett överträdelseförfaranden för att säkerställa ett fullständigt och korrekt genomförande. Det krävs större insatser i detta hänseende.

Kommissionen har hittills skickat 27 formella underrättelser och 20 motiverade yttranden till medlemsstater för att de inte har anmält all den nationella lagstiftning som krävs för att genomföra kraven i direktivet om energieffektivitet till kommissionen. Dessutom har kommissionen inlett bilaterala kontakter med samtliga 28 medlemsstater och begärt omfattande information om genomförandet av artikel 7 i direktivet om energieffektivitet.

4.8. Finansiering

Det finns stor investeringspotential inom marknaden för energieffektivitet, men den är fortfarande liten, fragmenterad, (anses) riskfylld, och (särskilt vad gäller djupgående

renoveringar av byggnader eller investeringar i energieffektivitet med en återbetalning på mer än tre år) förlitar sig i huvudsak på direkt eller indirekt stöd.

De europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) utgör EU:s största finansieringskälla. I den senaste fleråriga budgetramen (2007–2013), fördelade EU runt 6,1 miljarder euro (2 % av den sammanlagda Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)/Sammanhållningsfonden) till det prioriterade temat *Energy efficiency, co-generation, energy management*. Mer än hälften av dessa EU-medel (3,4 miljarder euro) var öronmärkta för energieffektivitet i offentliga byggnader och bostadshus. Åren 2007–2013 tillhandahölls 90 % av ESI-fondernas stöd för energieffektivitet genom bidrag, där lån endast utgjorde 8 % av EU:s stöd.

Energieffektiviteten svarar även för en stor andel av de tillgängliga medlen för budgetperioden 2014–2020. Av 45 miljarder euro uppskattas 13,3 miljarder euro komma att användas för att stödja energieffektivitet i offentliga byggnader och bostadshus, vilket hjälper nästan 1 miljon hushåll. Dessutom kommer 3,4 miljarder euro att anslås till stöd för energieffektivitet i företag, med fokus på små och medelstora företag, vilket leder till att över 50 000 företag kommer att förbättra sin energiprestanda. Genomförande av dessa medel kräver emellertid projekt med hög kvalitet och en mobilisering av privata finansieringskällor för att hantera investeringsbehoven med avseende på energieffektivitet (över 100 miljarder euro per år²⁸). Därför har ESI-fonderna en ny beskrivning: Bidrag ska endast användas för att finansiera luckor i finansieringen, dvs. investeringskostnader för projekt som inte inom rimlig tid kan täckas av de förväntade energibesparingarna eller för att hantera sociala frågor, exempelvis energifattigdom. Istället för bidrag ska finansiella instrument användas för att minska finansieringskostnaderna för projekt som nästan är diskonterbara. Offentliga och privata medel måste samverka för att dra till sig privat kapital och tillhandahålla fler och större investeringar i energieffektivitet.²⁹ 2014–2020 har EU som målsättning att fördubbla användningen av finansiella instrument i form av lån, garantier eller kapitalandelar. Denna förändring förväntas uppmuntra privat finansiering och hjälpa småskaliga projekt som är dominerande inom området för energieffektivitet.

Genom inrättandet av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) år 2015 tillhandahålls dessutom ytterligare medel för medlemsstater och initiativtagare till projekt att öka och finjustera system för energieffektivisering (inbegripet sådana som samfinansieras av ESI-fonderna) – särskilt genom att samgruppera projekt under större investeringsinsatser.

De sammantagna ramvillkoren på marknaden har förbättrats för konsumentkrediter och hypotekslån, men avgörande frågor gällande finansiering av energieffektivisering kvarstår fortfarande. Inom EU påverkas investeringar av de makroekonomiska villkoren och Europeiska centralbankens (ECB) politik med låga räntor. Eftersom de flesta europeiska banker inte erbjuder särskilda produkter för investeringar i energieffektivitet kan det antas att de tillämpliga räntorna för lån som även finansierar energieffektivitetsåtgärder följer den nedåtgående trend för bankräntor som ECB eftersträvar. Till exempel visar den senaste statistiken från ECB att lån till konsumtion för hushåll (mot säkerhet och/eller garantier) i augusti 2015 har en ränta på mellan 3,30–4,53 % (beroende på om räntan är fast eller rörlig). Räntorna har minskat med ungefär 22 % under förra året. Det föreligger ett sviktande förtroende på marknaden i ökade investeringar i energieffektivitet som en särskild tillgångsklass. Sådana investeringar och deras finansiering måste grundas på ett bredare

²⁸ Se www.eefig.eu.

²⁹ Bidrag ska endast användas när extern finansiering inte skulle fungera (grupper med låg inkomst, sociala bostäder, energifattigdom). Bidrag ska kombineras med extern finansiering så att slutliga finansieringsprodukter är attraktiva för marknaden.

fundament, inbegripet det frigjorda kassaflödet från operatörerna (beroende på lägre energikostnader) och ett ökande värde på tillgångarna (beroende på den högre energiprestandan) och underbyggs genom förutsebara långsiktiga ramar för investeringar.

4.9. Slutliga energibesparingar 2016 som föreskrivs i direktiv 2006/32/EG om energitjänster

Enligt direktiv 2006/32/EG är medlemsstaterna skyldiga att fastställa – och sträva efter att uppnå – ett övergripande nationellt vägledande energibesparingsmål på minst 9 % av de slutliga energibesparingarna år 2016. De flesta bestämmelserna i detta direktiv har ersatts av mer detaljerade bestämmelser i direktivet om energieffektivitet. Kraven som rör målet på 9 % kommer dock inte att upphävas förrän 2017. Därför var medlemsstaterna skyldiga att tillhandahålla information beträffande sina besparingsmål för 2016 i 2014 års nationella handlingsplaner för energieffektivitet. 19 medlemsstater uppgav att de besparingar som krävdes skulle uppnås år 2016. För 7 medlemsstater framgår det inte av handlingsplanerna om besparingsmålen kommer att uppnås.³⁰

5. SLUTSATS

Rapporten visar att medlemsstaterna utöver en rad politiska åtgärder i EU (t.ex. ekodesign, energimärkning, EU:s utsläppshandelssystem, normer för bilar) har infört energieffektivitetsåtgärder inom industrin samt sektorerna för hushåll, tjänster, transporter och elproduktion. De nationella handlingsplanerna för energieffektivitet visar att de flesta medlemsstater har ökat sina insatser och antingen stärkt befintliga energieffektivitetsåtgärder eller infört nya åtgärder.

Med beaktande av att det krävs att EU-28 minskar primärenergianvändningen varje år med i genomsnitt 11,9 Mtoe (2,7 Mtoe uttryckt i slutlig energianvändning) från nivån år 2013 för att uppnå målen för 2020 kan man konstatera att det krävs ytterligare insatser, särskilt inom byggnads-, transport och elproduktionssektorerna, trots resultaten från föregående år. De resultatindikatorer för 2005–2013 som används i denna rapport för att analysera framstegen i samband med energieffektivitet visar att det föreligger stora variationer mellan medlemsstaterna. På europeisk nivå har de flesta dock förbättrat sig. De viktigaste undantagen är en ökning av den slutliga energianvändningen från 2012 till 2013 och en minskning av den värme som producerades i kraftvärmeverk mellan 2005 och 2013.

Även om några medlemsstater nyligen ökade sina vägledande nationella energieffektivitetsmål uttryckta i **primärenergianvändning** (till sammanlagt 17,6 %), uppnår EU-28 sammantaget inte den nivå på 20 % som krävs. För att sluta den återstående luckan i målen för 2020 uttryckta i primärenergianvändning krävs det att medlemsstaterna ökar sina insatser för att uppnå de nationella energieffektivitetsmålen för 2020 eller går utöver dem. Observera att några medlemsstater – Österrike, Belgien, Frankrike, Tyskland, Malta, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket – redan har fastställt särskilt ambitiösa mål för sig själva. Kroatien, Finland, Grekland och Rumänien som har fastställt mindre ambitiösa mål för 2020 mot bakgrund av den förväntade BNP-tillväxten mellan 2014–2020 skulle gynnas av att återigen bedöma hur en ökad energieffektivitetsnivå kan öka deras försörjningstrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet.

Många medlemsstater har antagit framgångsrika strategier för att minska sin primärenergianvändning. Emellertid krävs det att Belgien, Estland, Frankrike, Tyskland, Nederländerna, Polen och Sverige minskar sin primärenergianvändning i en snabbare takt

³⁰ De slutgiltiga nationella handlingsplanerna för energieffektivitet från Ungern och Rumänien anmäldes först år 2015. Mot denna bakgrund föreligger det ännu inte någon detaljerad analys.

under 2014–2020 än under perioden 2005–2013 för att uppfylla sina vägledande mål för primärenergianvändning till år 2020.

När det gäller **primärenergianvändning** visar analysen i denna rapport en nedåtgående trend i de flesta medlemsstater från år 2005 och framåt. Förutom strategier för energieffektivitet har den ekonomiska krisen självklart bidragit till denna trend. Österrike, Belgien, Estland, Frankrike, Tyskland, Litauen, Malta och Slovakien har fastställt mål för slutlig energianvändning till år 2020 som kräver en snabbare minskning av slutlig energianvändning 2014–2020 än den minskning som uppnåddes 2005–2013. I dessa länder krävs ett kraftfullt genomförande av deras kvotpliktsystem enligt artikel 7 i direktivet om energieffektivitet eller alternativa åtgärder som gör det möjligt för konsumenter att spara slutlig energi och pengar både på kort och på lång sikt.

Vid en granskning av sektorerna på medlemsstaternas nivå är den allmänna positiva utvecklingen av slutlig energiintensitet inom **industrin** i de flesta medlemsstater glädjande. Vad gäller energiintensiteten föreligger det dock en sjufaldig skillnad mellan den medlemsstat som har den högsta och den medlemsstat som har den lägsta energiintensiteten inom industrin. Det kan finnas utrymme för Cypern, Irland, Grekland, Ungern och Lettland att utnyttja positiva exempel från andra medlemsstater för att vända sin egen ökande trend med avseende på slutlig energiintensitet inom industrin.

Inom **hushållssektorn** har de flesta medlemsstater minskat efterfrågan på energi under de senaste åren genom att genomföra riktade energieffektiva åtgärder inom denna sektor. Detta hjälper hushållen att uppnå samma komfortnivå för mindre pengar. Konsumenterna skulle kunna dra nytta av mer fokus på strategier för att minska energianvändningen inom hushållssektorn i Belgien, Estland, Italien, Lettland, Malta, Polen, Rumänien och Slovenien, där energianvändningen per capita i genomsnitt ökade de senaste åren. För att göra det möjligt för konsumenterna att minska sin energianvändning måste alla medlemsstater informera dem bättre om energieffektiva alternativ och förbättra investeringsvillkoren för dem än mer för att öka den för närvarande mycket låga andelen renoveringar inom det befintliga byggnadsbeståndet i Europa. Dessutom krävs det fler åtgärder riktade mot konsumenter för att hantera energifattigdom på ett effektivt sätt.

Eftersom tjänstesektorn förväntas växa kan riktade åtgärder för energieffektivitet bidra till att motverka ökningen av slutlig energianvändning inom denna sektor och fortsätta den positiva trenden inom sektorn med minskande energiintensitet på EU-nivå. Särskilt Cypern, Belgien, Finland, Frankrike, Grekland, Italien, Luxemburg och Spanien skulle kunna försöka att införa eller öka intensiteten av lämpliga åtgärder för att motverka den senaste ökningen av energiintensitet inom deras tjänstesektorer.

Övergången till en ökad användning av kollektivtransporter för passagerare och andelen godstransport på järnväg och inre vattenvägar behöver uppmuntras genom ytterligare insatser inom **transportsektorn**. Trots de senaste framstegen inom energieffektivitet och minskningen av efterfrågan på energi inom transportsektorn utgör transporter sammantaget en hög andel av den slutliga energianvändningen inom EU-28, vilket innebär att det krävs ytterligare energieffektivitetsåtgärder för att uppnå målen för 2020. Därför rekommenderar kommissionen medlemsstaterna att kraftfullt genomföra de transportåtgärder som beskrivs i deras nationella handlingsplaner för energieffektivitet och vidta ytterligare åtgärder för att minska energianvändningen inom transportsektorn. Medlemsstaternas åtgärder för att främja alternativa bränslen, fordon/fartyg och utbyggnad av tillhörande infrastruktur (i enlighet med kraven i direktiv 2014/14/EU) bör ytterligare främja energieffektivitetsförbättringar inom transportsektorn. Ett meddelande om de åtgärder som behövs för att minska

koldioxidutsläppen inom transportsektorn har aviserats av kommissionen i färdplanen för energiunionen och kommer att komplettera medlemsstaternas ansträngningar ytterligare.

Generellt sett krävs det att medlemsstaterna ökar sina satsningar på energieffektivitet för att säkerställa att de uppnår sina vägledande mål år 2020 eller till och med överskrider dem för att säkerställa att Europeiska unionen uppfyller sitt mål om en minskning på 20 % till år 2020. Detta understryker behovet av att genomföra den europeiska rättsliga ramen för energieffektivitet fullt ut. Detta möjliggör en utveckling av marknader för energieffektivitetstjänster och att befintliga hinder för investeringar i energieffektivitet undanröjs. Men även genomförandet av den rättsliga ramen för minskade utsläpp av växthusgaser, exempelvis inom den sektor som inte omfattas av utsläppshandelssystemet, eller den nyligen antagna marknadsreserven för den sektor som omfattas av utsläppshandelssystemet är avgörande, eftersom dessa två policyområden är kopplade till och förstärker varandra.

Vad gäller målen för år 2030 ska kommissionen år 2016 bedöma hur ramen för energieffektiviteten kan förbättras ytterligare med utgångspunkt i den redan granskade ramen för produktivitet och med beaktande av de viktiga bidragen från i) direktivet om byggnaders energiprestanda och ii) direktivet om energieffektivitet (särskilt artikel 7 i nämnda direktiv). Denna granskning ska hjälpa alla berörda aktörer (nationella regeringar, regioner, lokala myndigheter, företag inom energieffektivitetsområdet, finansinstitut, konsumenter osv.) att utnyttja kostnadseffektiv energibesparingspotential på lång sikt vad gäller EU:s klimat- och energimål för 2030 och 2050.

Kommissionen kommer att fortsätta att nära följa medlemsstaternas framsteg mot deras vägledande nationella energieffektivitetsmål för 2020 och genomförandet av direktivet om energieffektivitet och uppdatera sina bedömningar årligen som del av rapporten om tillståndet i energiunionen.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att lämna synpunkter på denna bedömning.

BILAGA I

Tabell 1: Vägledande nationellt energieffektivitetsmål för 2020

Medlemsstat	Absolut nivå av energianvändningen år 2020 [Mtoe] som har anmälts av medlemsstaterna år 2013, i 2014 års nationella handlingsplaner för energieffektivitet eller i en separat anmälan till Europeiska kommissionen år 2015	
	PRIMÄR energianvändning	SLUTLIG energianvändning
Österrike	31,5	25,1
Belgien	43,7	32,5
Bulgarien	16,9	8,6
Kroatien	11,5	7,0
Cypern	2,2	1,8
Tjeckien	39,6	25,3
Danmark	17,8	14,8
Estland	6,5	2,8
Finland	35,9	26,7
Frankrike	219,9	131,4
Tyskland	276,6	194,3
Grekland	24,7	18,4
Ungern	24,1	14,4
Irland	13,9	11,7
Italien	158,0	124,0
Lettland	5,4	4,5
Litauen	6,5	4,3
Luxemburg	4,5	4,2
Malta	0,7	0,5
Nederländerna	60,7	52,2
Polen	96,4	71,6
Portugal	22,5	17,4
Rumänien	43,0	30,3
Slovakien	16,4	9,0
Slovenien	7,3	5,1
Spanien	119,8	80,1
Sverige	43,4	30,3
Förenade kungariket	177,6	129,2
Sammanlagda vägledande mål för EU-28	1 526,9	1 077,5
Mål för EU-28 år 2020	1 483	1 086

Aktuellt läge: den 7 oktober 2015

BILAGA II

Tabell 2: Översikt indikatorer

Medlemsstat	Ambitionsnivå för 2020		Trend för uppnåendet av målet för 2020		Kortsiktig utveckling		Intensitet för hela ekonomin	Industrin	Hushållen		Tjänstesektorn	Transport		Ejproduktion			
	Ambitionsnivå målet för primärenergi-användningen 2020 jämfört med beräknad BNP för 2014–2020	Ambitionsnivå målet för slutlig energianvändning 2020 jämfört med beräknad BNP för 2014–2020	Trend för primärenergi-användningen 2005–2013 jämfört med trend för primärenergi-användningen 2005–2020 vad gäller uppnåendet av målet för 2020	Trend för slutlig energianvändning 2005–2013 jämfört med trend för slutlig energianvändning 2005–2020 vad gäller uppnåendet av målet för 2020	Förändring primärenergi-användning 2013 jämfört med primärenergi-användning 2012 i %	Förändring slutlig energianvändning 2013 jämfört med slutlig energianvändning 2012 i %	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av primärenergi-användningens energitensitet i %	2005–2013 genomsnittlig förändring av energitensitet inom industrin i %	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av slutlig energianvändning inom hushållen per capita i %	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av energi-användningen per m2 med klimatjusteringar i (källa: Odyssee)	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av energiintensitet inom tjänstesektorn i %	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av den totala slutliga energi-användningen inom transportsektorn i %	Ändring av andelen långfärdsbussar, bussar och trådbussar för passagerartransport under 2005 jämfört med 2013 i procentenheter	Ändring av andelen godstransport på järnväg och inre vattenvägar under 2005 jämfört med 2013 i procentenheter	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av värme-produktion från kraftvärmeverk	Förhållandet mellan omvandlings-output från värmeverk/bränsle-input för värmeverk 2005 jämfört med 2013 ändring i procentenheter	2005–2013 genomsnittlig årlig förändring av omvandlings-output från fjärrvärmeverk i %
EU28	+	+	+	+	-1,1%	0,1%	-1,7%	-1,9%	-0,8%	-1,4%	-0,4%	-0,7%	0,0	1	-1,0%	0,10	0,7%
BE	+	+	-	-	2,6%	2,9%	-1,9%	-1,7%	-3,5%	-3,2%	1,2%	-0,2%	2,4	8	7,8%	2,74	38,3%
BG	+	+	+	+	-8,3%	-5,1%	-3,7%	-7,1%	2,7%	-1,7%	-0,9%	-0,2%	-10	-5	2,1%	2,07	-4,2%
CZ	+	+	+	+	-1,3%	0,8%	-2,4%	-5,4%	-0,2%	-1,5%	-1,2%	-0,1%	1,9	-5	-0,9%	-1,06	-4,2%
DK	+	+	+	+	0,7%	-1,2%	-1,0%	-1,7%	-1,0%	-2,4%	-0,7%	-1,2%	-0,9	5	-0,6%	3,19	6,8%
DE	+	+	-	-	1,9%	2,4%	-1,9%	-1,3%	-1,1%	0,0%	-0,6%	0,2%	0,1	2	-0,5%	1,32	1,4%
EE	+	+	-	-	8,4%	0,0%	0,8%	-3,0%	1,7%	0,1%	-0,4%	0,0%	-8,2	-21	2,4%	-5,69	-3,6%
IE	+	+	+	+	-0,5%	0,9%	-1,4%	0,9%	-2,9%	-4,1%	-4,6%	-2,1%	-1,1	-1	ingen uppgift	4,21	ingen uppgift
EL	-	-	+	+	-11,9%	-10,4%	-0,8%	3,6%	-2,9%	-4,1%	0,9%	-2,9%	-3	-1	-0,9%	0,29	ingen uppgift
ES	+	+	+	+	-6,6%	-2,4%	-2,3%	-1,3%	-0,2%	-2,3%	0,1%	-2,7%	1,3	0	ingen uppgift	-2,79	ingen uppgift
FR	+	+	-	-	0,7%	3,2%	-1,3%	-0,8%	-1,0%	-1,9%	0,2%	-0,3%	0,5	0	-9,1%	-1,09	49,5%
HR	-	-	+	+	-3,9%	-1,6%	-1,3%	-1,8%	ingen uppgift	-2,7%	-0,4%	0,8%	-1,6	0	-0,8%	2,50	-3,3%
IT	+	-	+	+	-3,0%	-2,9%	-1,2%	-2,9%	1,5%	1,3%	0,9%	-1,9%	1,4	3	1,5%	1,66	ingen uppgift
CY	-	-	+	+	-12,7%	-8,4%	-2,1%	0,0%	-1,4%	-3,5%	1,1%	-1,4%	Ingen uppgift	ingen uppgift	ingen uppgift	4,59	ingen uppgift
LV	-	+	+	+	-1,8%	-4,3%	-1,4%	2,6%	0,0%	-1,2%	-1,5%	0,3%	-3,8	-10	3,3%	-6,31	-8,2%
LT	+	+	+	-	-3,2%	-2,2%	-5,7%	-1,7%	2,1%	-0,9%	-1,7%	1,6%	-1,6	-10	-2,1%	41,53	-0,5%
LU	+	+	+	+	-2,7%	-1,2%	-2,7%	-2,4%	-4,0%	-7,7%	1,8%	-1,0%	2,6	-2	0,8%	3,55	11,8%
HU	+	+	+	+	-3,3%	1,3%	-2,3%	2,4%	-1,8%	-3,1%	-4,8%	-1,9%	-3,3	-6	-6,3%	-1,12	2,6%
MT	+	+	-	-	-13,8%	-0,2%	-3,6%	ingen uppgift	12,3%	-3,4%	ingen uppgift	5,9%	ingen uppgift	ingen uppgift	ingen uppgift	10,92	ingen uppgift
NL	+	+	+	+	-1,7%	0,0%	-1,1%	-1,3%	-1,0%	-1,9%	0,0%	-0,5%	1,1	8	-3,3%	-1,63	-1,0%
AT	+	+	+	-	-0,1%	1,6%	-1,6%	-0,3%	-0,8%	-1,0%	-2,6%	-0,4%	2,2	11	2,9%	6,12	8,3%
PL	+	+	+	+	0,4%	-1,7%	-3,0%	-6,0%	0,9%	-1,0%	-0,3%	3,4%	-10,3	-14	-1,6%	-0,81	-0,7%
PT	+	-	+	+	0,5%	-2,4%	-1,5%	-0,8%	-1,5%	-4,6%	-2,9%	-1,4%	0,2	1	8,8%	1,50	ingen uppgift
RO	-	-	+	+	-8,2%	-4,6%	-4,4%	-7,3%	1,8%	-0,7%	-0,7%	2,9%	-6,8	10	-4,4%	-3,07	-6,5%
SL	+	+	+	+	-1,7%	-1,0%	-1,1%	-3,8%	0,4%	-1,3%	-0,1%	3,3%	-0,6	-3	0,3%	0,53	-3,4%
SK	+	+	+	-	2,9%	5,0%	-4,4%	-5,0%	-0,8%	-1,5%	-0,9%	2,5%	-8,5	-6	2,2%	-1,30	-8,3%
FI	-	-	+	+	-2,6%	-2,1%	-0,7%	0,0%	-0,3%	-0,1%	0,6%	0,6%	0	5	0,4%	-0,90	1,5%
SE	+	+	-	+	-1,9%	-2,4%	-2,0%	-1,4%	-1,3%	-1,4%	-1,3%	-0,4%	0,8	2	3,2%	1,29	-2,7%
UK	+	+	+	+	-1,0%	1,1%	-2,2%	-1,8%	-3,1%	-3,5%	-0,5%	-1,2%	2,4	2	ingen uppgift	-0,78	1,1%

Källa: Eurostat, GD Ekonomi och finans, Odyssee-Mure